

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

**ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ
ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ, НАСИЛЬСТВУ ЗА ОЗНАКОЮ
СТАТІ ТА ПРОТИДІЇ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ:
НАЦІОНАЛЬНА ПРАКТИКА ТА ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД**

КИЇВ 2020

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

**КАФЕДРА КОНСТИТУЦІЙНОГО ПРАВА ТА ПРАВ ЛЮДИНИ
КАФЕДРА ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ
КАФЕДРА ТЕОРІЇ ДЕРЖАВИ ТА ПРАВА
КАФЕДРА ПОЛІЦЕЙСЬКОГО ПРАВА**

**ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ
НАСИЛЬСТВУ, НАСИЛЬСТВУ ЗА ОЗНАКОЮ СТАТІ ТА ПРОТИДІЇ
ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ: НАЦІОНАЛЬНА ПРАКТИКА ТА ЗАРУБІЖНИЙ
ДОСВІД**

*Матеріали
науково-практичної конференції
(Україна, м. Київ, 14 грудня 2020 року)*

КИЇВ 2020

Редакційна колегія:

Квітка Яніна Михайлівна – професор кафедри поліцейського права Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент

Пендюра Максим Миколайович – в.о. завідувача кафедри теорії держави та права Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент

Співак Марина Вікторівна – доцент кафедри публічного управління та адміністрування Національної академії внутрішніх справ, доктор політичних наук, доцент

Сьох Катерина Ярославівна – доцент кафедри конституційного права та прав людини Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук

Рекомендовано до друку науково-методичною радою Національної академії внутрішніх справ 16.12.2020 (протокол №3)

Матеріали подані в авторській редакції

Забезпечення запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі та протидії торгівлі людьми: національна практика та зарубіжний досвід [Текст]: матеріали науково-практичної конференції (Київ, 14 грудня 2020). Київ: Національна академія внутрішніх справ, 2020. 301 с.

Національна академія внутрішніх справ, 2020

ЗМІСТ

1.	Алла КОВАЛЬЧУК , Юлія КОЦЮБИНСЬКА . ДИСКРЕЦІЙНІ ПОВНОВАЖЕННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ПІД ЧАС ЗАПОБІГАННЯ НАСИЛЬСТВУ ЗА ОЗНАКАМИ СТАТІ НА ТЕРИТОРІЯХ ВЕДЕННЯ БОЙОВИХ ДІЙ.....	9
2.	Алла ПИШНА , Руслан МУКОІДА . ПОРЯДОК НАБУТТЯ СТАТУСУ БІЖЕНЦЯ АБО ДОДАТКОВОГО ЗАХИСТУ В УКРАЇНІ.....	13
3.	Альона ЛУКАШЕНКО . АСПЕКТИ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ НАСИЛЬСТВА ПРОТИ ЖІНОК В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ.....	17
4.	Анастасія БАГАТКО . ЗАХОДИ З ПРОФІЛАКТИКИ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА.....	20
5.	Анастасія РОМАНЮК , Олександр ДОЦЕНКО . ІСТОРІЯ ФОРМУВАННЯ ПЕРЕДУМОВ ВЧИНЕННЯ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА СТОСОВНО ЖІНОК В ІСПАНІЇ.....	23
6.	Анна ГРИЩЕНКО , Катерина КАТЕРИНЧУК . ПРОБЛЕМИ КВАЛІФІКАЦІЇ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА.....	25
7.	Анна КУРЯТА . ПРОТИДІЯ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ В УКРАЇНІ.....	27
8.	Анна ЛАНДІНА . ПРОТИДІЯ НАСИЛЬСТВУ В СІМ'Ї: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД.....	31
9.	Анна ЛЯЦЬКА . ХАРАКТЕРИСТИКА МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИХ АКТІВ ПРОТИДІЇ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ.....	33
10.	Анна СУХАРЄВА . НАСИЛЬСТВО ПРОТИ ЖІНОК: ПРИЧИНИ ТА ШЛЯХИ ПОДОЛАННЯ.....	36
11.	Богдан НЕЧИТАЙЛО , Максим КОРНІЄНКО . ДЕЯКІ НОВЕЛИ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ЩОДО ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ.....	40
12.	Вікторія ДУДАРЄВА , Олена ГРУЩЕНКО . ЕКОНОМІЧНЕ НАСИЛЬСТВО ЯК ФОРМА ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА.....	42
13.	Вадим СКОРИК , Крістіна АЛЕКСАНДРОВА . КЛАСИФІКАЦІЯ НАСИЛЬСТВА У ВІДПОВІДНОСТІ ОЗНАКИ СТАТІ.....	44
14.	Вадим СКОРИК , Вікторія БАБЕНКО . АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ЗАХОДИ ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ В УКРАЇНІ.....	47
15.	Вадим СКОРИК , Влада ПИЛИП'ЮК . ПРОТИДІЯ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ: ГОЛОВНІ АСПЕКТИ.....	50
16.	Вадим СКОРИК , Ніна ЧЕРНЕНКО . ОСОБЛИВОСТІ ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ В УКРАЇНІ.....	52
17.	Віктор ЛЮБЧИК . ПРОТИДІЯ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД....	56
18.	Віктор СПІВАК . УПРАВЛІНСЬКИЙ ПІДХІД У ЗАПОБІГАННІ ТА ПРОТИДІЇ ПРОЯВАМ НАСИЛЬСТВА: ДІЯЛЬНІСТЬ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ.....	59
19.	Вікторія БАСС . ДЕЯКІ ПИТАННЯ ВЗАЄМОДІЇ СУБ'ЄКТІВ, ЩО ЗДІЙСНЮЮТЬ ЗАХОДИ У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ НАСИЛЬСТВУ ЗА ОЗНАКОЮ СТАТІ.....	61
20.	Вікторія МИКИЧАК , Любомира МЕЛЕХ . НАСИЛЬСТВО СЕРЕД ЖІНОК.....	64
21.	Вікторія ПАНАСЮК . ПСИХОЛОГІЧНЕ НАСИЛЬСТВО ЩОДО ДИТИНИ ТА ДИТИНОЮ-КРИВДНИКОМ.....	67
22.	Віта ІВАЩЕНКО . ВЗАЄМОДІЯ УПОВНОВАЖЕНИХ ПІДРОЗДІЛІВ ОРГАНІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ З ІНШИМИ СУБ'ЄКТАМИ, ЩО	

	здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.....	71
23.	Владилен ДОРОГИХ. діяльність міністерства соціальної політики України у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.....	74
24.	Владислав ЖУРАВЛІОВ. конституційні засади державної політики України у сфері протидії торгівлі людьми.....	78
25.	Володимир ВАСЕЧКО. суспільна небезпека торгівлі людьми.....	80
26.	Володимир ДЕМИДЕНКО. економічний та суспільний добробут та протидія домашньому насильству: аспекти взаємозалежності.....	83
27.	Даниїл ЄВСТРАТЕНКО. пріоритетні напрями співробітництва України та міжнародної організації праці (щодо протидії насильству у трудових відносинах).....	86
28.	Дарья КРИШТАЛЬ. гендерна рівність в Україні та світі.....	90
29.	Дмитро ГРІНЧУК. державний захист прав дитини в Україні.....	92
30.	Єлизавета НОВАК, Олександр ДОЦЕНКО. проблема домашнього насильства над дітьми: наслідки, профілактика та правове регулювання.....	94
31.	Іванна ГОРБАЧ-КУДРЯ. імплементація Україною міжнародного досвіду у застосуванні спеціальних заходів щодо протидії домашньому насильству.....	97
32.	Ігор ПАСТУХ. повноваження закладів освіти у здійсненні заходів щодо запобігання та протидії домашньому насильству.....	101
33.	Ігор ПРУС. порушення захисту персональних даних у постанові КМУ «Про затвердження порядку формування, ведення та доступу до єдиного державного реєстру випадків домашнього насильства за ознакою статі».....	104
34.	Інна РОЩИНА. відповідність норм кримінального законодавства України статті 4 (заборона рабства і примусової праці) європейської конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.....	107
35.	Інна ТКАЧЕНКО. домашнє насильство у сучасному світі: прояви та правові методи боротьби	111
36.	Ірина БАРИНОВА, Олександр ДОЦЕНКО. досвід саудівської Аравії щодо протидії домашньому насильству над жінками на державному рівні.....	114
37.	Ірина БУЛИК. насильство в сім'ї: актуальні проблеми та шляхи їх вирішення.....	116
38.	Ірина БУХТІЯРОВА. протидія насильству в сім'ї як спосіб профілактики гендеру.....	119
39.	Ірина ГЛОВЮК. деякі питання практики застосування обмежувальних заходів у кримінальних провадженнях щодо злочинів, пов'язаних із домашнім насильством.....	122
40.	Ірина ЛУБЕНЕЦЬ. заходи запобігання та протидії домашньому насильству в умовах пандемії COVID-19 (практика окремих країн світу).....	126
41.	Ірина НАУМОВА. сучасна практика засудження осіб, які вчинили домашнє насильство.....	128

42.	Ірина ОПОЛОНСЬКА, Олександр ДОЦЕНКО. ПРАВОВІ ЧИННИКИ СТВОРЕННЯ ЄДИНОГО ДЕРЖАВНОГО РЕЄСТРУ ВИПАДКІВ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА ЗА ОЗНАКОЮ СТАТІ.....	132
43.	Ія НОВИЦЬКА. ВПЛИВ ЕПІДЕМІЇ COVID-19 НА РІВЕНЬ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЛЯ В УКРАЇНІ ТА СВІТІ.....	134
44.	Катерина ГУСЄВА. КЛАСИФІКАЦІЯ ЗАКОНОДАВЧИХ АКТІВ У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ.....	137
45.	Катерина КАТЕРИНЧУК, Ольга МАЦЮК. ОСОБЛИВОСТІ ЗАПОБІГАННЯ ТОРГІВЛЕЮ ЛЮДЬМИ.....	141
46.	Катерина МАРЧУК. РІВНІСТЬ ПРАВ ЧОЛОВІКІВ І ЖІНОК У СФЕРІ ПРАЦІ.....	143
47.	Катерина СЬОХ. ШЛЯХИ ПОДОЛАННЯ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА НАД ДІТЬМИ В УКРАЇНІ.....	145
48.	Катерина ШАПОВАЛОВА. ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ ПОЛОЖЕНЬ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ: НАЦІОНАЛЬНА ПРАКТИКА ТА ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД.....	148
49.	Людмила ГУЛЯЄВА, Таміла СОЛОНОВИЧ. ПІДВИЩЕННЯ ФІНАНСОВОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ ЖІНКИ ЯК ФАКТОР ЗАПОБІГАННЯ І ПРОТИДІЇ ГЕНДЕРНО ЗУМОВЛЕНОМУ НАСИЛЬСТВУ.....	153
50.	Людмила САВРАНЧУК. НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ ЯК СУБ'ЄКТ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ.....	156
51.	Максим ПЕНДЮРА. МІЖНАРОДНА АКЦІЯ «16 ДНІВ ПРОТИ НАСИЛЬСТВА» В ПРОГРАМІ ВИКЛАДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ПОЛІЦЕЙСЬКА ДЕОНТОЛОГІЯ» У ЗВО ЗІ СПЕЦИФІЧНИМИ УМОВАМИ НАВЧАННЯ.....	160
52.	Максим ПЛУГАТИР. ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ ОРГАНІВ ОПІКИ ТА ПІКЛУВАННЯ, СЛУЖБ У СПРАВАХ ДІТЕЙ У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ.....	163
53.	Марина МУДРЯК. ПОПЕРЕДЖЕННЯ НАСИЛЬСТВА В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ.....	166
54.	Марина ПАСІЧНИК. ОСОБЛИВОСТІ ЗАХИСТУ ПРАВ ЖІНОК ВІД НАСИЛЬСТВА В УКРАЇНІ.....	169
55.	Марина ПРИХОДЬКО. НАСИЛЛЯ В СІМ'Ї ЩОДО ДІТЕЙ ЯК ПРИЧИНА БУЛІНГУ: ПОПЕРЕДЖЕННЯ ТА ВИЯВЛЕННЯ.....	172
56.	Марина СПІВАК. ПОЛІЦЕЙСЬКІ МОБІЛЬНІ ГРУПИ З ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ ТА УРАХУВАННЯ МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ У ЇХ РОБОТІ.....	175
57.	Марія АБРАМЯН, Олександр ДОЦЕНКО. ПРОТИДІЯ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ В УКРАЇНІ: НАЦІОНАЛЬНА ПРАКТИКА ТА ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД.....	178
58.	Марія ГАНЗЕНКО. ГЕНДЕРНА ПОЛІТИКА ДИПЛОМАТИЧНОЇ СЛУЖБИ.....	181
59.	Марія ХОДИРЄВА. АНАЛІЗ ДІЯЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТІВ ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ В УКРАЇНІ.....	183
60.	Микола НЕРОДА. АКТУАЛЬНИЙ ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ.....	187
61.	Наргіз ГУРБАНОВА. ПОГЛЯД ЄС ТА ПРАКТИКА ЄСПЛ ЩОДО ПРОБЛЕМИ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА.....	190
62.	Наталія ФЕДОРОВСЬКА. ВПРОВАДЖЕННЯ МОДЕЛІ БАРНАХУС В УКРАЇНІ.....	192

63.	Неля ЛЯХ. ГЕНДЕРІ СТЕРЕОТИПИ, ЯК ПРИЧИНА ВЧИНЕННЯ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА	195
64.	Ніна СЕМІКОП. ПРИЧИНИ ТА НАСЛІДКИ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА ВІДНОСНО ДІТЕЙ.....	197
65.	Оксана ЖУЛКЕВСЬКА. ТОРГІВЛЯ ЛЮДЬМИ.....	200
66.	Оксана СТРЕЛЬЧЕНКО. ОСОБЛИВОСТІ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ВЧИНЕННЯ БУЛІНГУ В УКРАЇНІ.....	203
67.	Оксана ХРИСТЮК. ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ В ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ НПУ	206
68.	Олег СОЛОНЕНКО. ПОЛІЦІЯ У ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ: ПРОНИКНЕННЯ ДО ЖИТЛА ПОСТРАЖДАЛОЇ ОСОБИ.....	209
69.	Олександр ДОЦЕНКО. ГРОМАДСЬКИЙ КОНТРОЛЬ У СФЕРІ АДМІНІСТРАТИВНОГО РЕАГУВАННЯ НА ВЧИНЕННЯ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА.....	212
70.	Олександр КРАСОВИЦЬКИЙ. ПРОБЛЕМАТИКА ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА.....	216
71.	Олександр СТІЛЬЦІВ. ЗАСТОСУВАННЯ ТЕРМІНОВОГО ЗАБОРОННОГО ПРИПISУ СТОСОВНО КРИВДНИКА: МІЖНАРОДНИЙ ТА НАЦІОНАЛЬНИЙ АСПЕКТ.....	218
72.	Олексій ПОЛТОРАКОВ. ТЕНДЕНЦІЇ СОЦІАЛЬНО-ПРАВОВОГО СПРИЙНЯТТЯ НАСИЛЬСТВА СУЧАСНИМ СУСПІЛЬСТВОМ	222
73.	Олена КОВАЛЬОВА. ДО ПИТАННЯ ПРО НЕОБХІДНІСТЬ РОЗРОБКИ ЄДИНИХ СТАНДАРТІВ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ З ПИТАНЬ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА.....	225
74.	Олена АЛЕКСАНДРЕНКО. КРИМІНАЛІСТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОТИДІЇ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ.....	228
75.	Олена КОПИТОВА. КОЛІЗІЇ ГАЛУЗЕВОГО І КОНСТИТУЦІЙНОГО РОЗУМІННЯ НОРМ ПРАВА: НЕГАТИВНИЙ ВПЛИВ НА ЄДНІСТЬ СУДОВОГО ПРАВОЗАСТОСУВАННЯ.....	231
76.	Олена РІВЧАЧЕНКО. ПРОФЕСІЙНО-ПСИХОЛОГІЧНА ПІДГОТОВКА ПОЛІЦЕЙСЬКИХ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ДО ПРОФІЛАКТИКИ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА.....	236
77.	Ольга ЗІЛІНСЬКА, Любомира МЕЛЕХ. НАСИЛЬСТВО В СІМ'ї, ЙОГО ПРОЯВИ, НАСЛІДКИ, ЗАХИСТ ТА ПРОФІЛАКТИКА.....	239
78.	Ольга КРИШЕВИЧ. КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПСИХОЛОГІЧНЕ НАСИЛЬСТВО ЯК ОДИН ІЗ ЕЛЕМЕНТІВ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА.....	242
79.	Ольга СТАРИЦЬКА. ДО ПИТАННЯ СТАНУ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ В УКРАЇНІ.....	245
80.	Павло ГОРОДНИЦЬКИЙ. ОНЛАЙН-ІНСТРУМЕНТИ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ.....	247
81.	Світлана ЖЕЛЕПА. ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО: ПСИХОЛОГІЧНИЙ ТА ЮРИДИЧНИЙ АСПЕКТИ.....	250
82.	Світлана ЖОЛОБ, Максим ПЕНДЮРА. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ГЕНДЕРНОЇ ПРОБЛЕМАТИКИ В УКРАЇНІ І РЕКОМЕНДАЦІЇ ПРОТИДІЇ ЦИМ ЯВИЩАМ В РОЗРІЗІ ВИКОНАННЯ ВСЕСВІТНЬОЇ АКЦІЇ «16 ДНІВ ПРОТИ НАСИЛЬСТВА».....	253
83.	Світлана МАТЧУК. ПОРЯДОК ВИДАЧІ ОБМЕЖУВАЛЬНОГО ПРИПISУ ЗА ВЧИНЕННЯ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА: СТАН ЗАКОНОДАВЧОГО РЕГУЛЮВАННЯ В УКРАЇНІ.....	257

84.	Сергій ПІЧКУРЕНКО, Ольга ЗЛАГОДА. ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ВИЯВЛЕННЯ, ВИКРАДЕННЯ ЛЮДИНИ ВЧИНЕНОГО З КОРИСЛИВИХ МОТИВІВ.....	260
85.	Софія ВІКСИЧ, Олександр ДОЦЕНКО. ПРОТИДІЯ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ: СОЦІАЛЬНА ОБУМОВЛЕНІСТЬ, ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ТА СУДОВА ПРАКТИКА.....	263
86.	Таїсія ПОСЛОВСЬКА. ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ НАД ЖІНКАМИ: МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ТА УКРАЇНСЬКІ РЕАЛІЇ.....	266
87.	Тетяна КУЛИК. ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЯ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ: КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ.....	269
88.	Тетяна ЛАГОДИЧ. ПРОБЛЕМА ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА В УКРАЇНІ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ НАЦІОНАЛЬНОГО МЕНТАЛІТЕТУ.....	271
89.	Тетяна МИРОНЮК. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ЗАПОБІГАННЯ ТОРГІВЛІ ЖІНКАМИ.....	273
90.	Тетяна САВЧЕНКО. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА НА ПОВАГУ ДО ПРИВАТНОГО І СІМЕЙНОГО ЖИТТЯ ПІД ЧАС ЗАПОБІГАННЯ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ.....	276
91.	Тетяна ЯЩЕНКО. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ, НАСИЛЬСТВУ ЗА ОЗНАКОЮ СТАТІ ТА ПРОТИДІЇ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ: НАЦІОНАЛЬНА ПРАКТИКА ТА ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД.....	279
92.	Юля ВАСЮТА, Олександр ДОЦЕНКО. ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО: РЕАЛІЇ СЬОГОДЕННЯ.....	281
93.	Юрій ІРХА, Тетяна АЗАРЕНКО. СТАМБУЛЬСЬКА КОНВЕНЦІЯ: КЕРІВНІ ПРИНЦИПИ ТА ЇХ ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ УКРАЇНИ.....	285
94.	Яна ТАТАРОВСЬКА. АКУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА, ШЛЯХИ ЇХ ПОДОЛАННЯ.....	288
95.	Яніна КВІТКА. ОРГАНІЗАЦІЯ РОБОТИ ПІДРОЗДІЛІВ ЮВЕНАЛЬНОЇ ПРЕВЕНЦІЇ ЩОДО ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ СТОСОВНО ДІТЕЙ.....	291
96.	Ярослава ДОВЖЕНКО. ПРОБЛЕМИ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО, ВЧИНЮВАНЕ ЩОДО ДІТЕЙ	294
97.	Ярослав РОГОВСЬКИЙ. ДО ПИТАННЯ ЗАСТОСУВАННЯ ПРАЦІВНИКАМИ ПОЛІЦІЇ ВОГНЕПАЛЬНОЇ ЗБРОЇ.....	297

ПОРЯДОК НАБУТТЯ СТАТУСУ БІЖЕНЦЯ АБО ДОДАТКОВОГО ЗАХИСТУ В УКРАЇНІ

Алла ПИШНА, доцент кафедри адміністративної діяльності поліції ФПФППД Одеського державного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук

Руслан МУКОІДА, професор кафедри адміністративної діяльності поліції ФПФППД Одеського державного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент

За даними Державної міграційної служби України, на сьогоднішній день «щасливими володарями» посвідчення біженця є близько 1800 осіб і ще майже 800 осіб визнано особами, які потребують додаткового захисту. За весь час діяльності міграційної служби такі статуси було присвоєно близько 6 тисячам іноземців, багато з яких вже отримали українське громадянство і повністю інтегрувалися в наше суспільство.

Проте українська статистика по біженцях меркне поряд з, наприклад, Німеччиною (де проживає майже 1,5 млн біженців) або Туреччиною (кількість біженців досягає 4 млн). За словами експертів, в середньому Україна визнає біженцями не більше 18% шукачів притулку, а раніше ця цифра взагалі сягала 2-4%[2].

В Україні є дві форми надання притулку: статус біженця та статус особи, яка потребує додаткового захисту. Україна приєдналася до Конвенції ООН 1951 року в 2002 році, і з тих пір статус біженця можуть отримати люди, які довели факт персонального переслідування на ґрунті релігійних, політичних поглядів, приналежності до соціальної групи, раси і так далі. А статус особи, яка потребує додаткового захисту, отримують люди, які покинули територію своєї країни через збройні внутрішні і зовнішні конфлікти, тобто де має місце не персональний, а масовий утиск прав людини. В Україні найчастіше надають останній статус. Обидва статуси дають однакові права, такі ж, як і в українців, за винятком права брати участь у виборах. Однак людина зі статусом біженця має право отримати українське громадянство через три роки на пільгових правах, а зі статусом особи, яка потребує додаткового захисту, – тільки на загальних підставах.

Особа, яка з наміром бути визнаною біженцем в Україні або особою, яка потребує додаткового захисту, перетнула державний кордон України в порядку, встановленому законодавством України, повинна протягом п'яти робочих днів звернутися до відповідного територіального органу міграційної служби із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

Особа, яка з наміром бути визнаною біженцем в Україні або особою, яка потребує додаткового захисту, під час в'їзду в Україну незаконно перетнула державний кордон України, повинна без зволікань звернутися до

відповідного територіального органу міграційної служби із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

Оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, проводиться на підставі заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту. Така заява особисто подається іноземцем чи особою без громадянства або її законним представником до відповідного територіального органу міграційної служби за місцем тимчасового перебування заявника.

Відповідний територіальний орган міграційної служби: реєструє заяву та подані документи про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту; ознайомлює заявника або його законного представника під їх власний підпис з порядком прийняття рішення за їх заявами, правами та обов'язками особи, стосовно якої прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту; проводить дактилоскопію особи, яка подала заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту; у разі потреби направляє особу на обстеження для встановлення віку у порядку, встановленому законодавством України; заповнює реєстраційний листок на особу, яка звернулася із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та членів її сім'ї, які не досягли вісімнадцятирічного віку; заповнює інші необхідні документи; оформлює особову справу; роз'яснює порядок звернення про надання безоплатної правової допомоги; заносить отримані відомості до централізованої інформаційної системи [1].

Орган міграційної служби, який прийняв до розгляду заяву іноземця чи особи без громадянства про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, видає заявникові довідку про звернення за захистом в Україні та реєструє заявника. Протягом п'ятнадцяти робочих днів з дня реєстрації заяви орган міграційної служби проводить співбесіду із заявником, розглядає відомості, наведені в заяві, та інші документи, вимагає додаткові відомості та приймає рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, або про відмову в оформленні документів для вирішення зазначеного питання.

За бажанням заявника участь у попередньому розгляді заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, бере адвокат. Призначення адвоката для надання правової допомоги заявникові здійснюється в установленому порядку.

Під час співбесіди заявнику, який не володіє українською або російською мовами, орган міграційної служби забезпечує перекладача з мови, якою заявник може спілкуватися. Заявник має право залучити перекладача за свій рахунок або за рахунок інших юридичних чи фізичних осіб. Перекладач повинен дотримуватися конфіденційності з обов'язковим

оформленням органом міграційної служби розписки про нерозголошення відомостей, що містяться в особовій справі заявника.

Рішення про оформлення або відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, приймається на підставі письмового висновку працівника, який веде справу, і оформлюється наказом керівника органу міграційної служби.

У разі прийняття рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, орган міграційної служби продовжує строк дії довідки про звернення за захистом в Україні.

Рішення про відмову в оформленні документів для вирішення питань щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, приймаються за заявами, які є очевидно необґрунтованими, а також якщо заяви носять характер зловживання: якщо заявник з метою визнання його біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, видає себе за іншу особу, а так само за заявами, поданими особами, яким було відмовлено у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, у зв'язку з відсутністю підстав, передбачених для визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

У разі прийняття рішення про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, орган міграційної служби протягом трьох робочих днів з дня його прийняття надсилає заявнику або його законному представнику письмове повідомлення з викладенням причини відмови і роз'ясненням порядку оскарження такого рішення.

У разі використання особою права на оскарження орган міграційної служби до прийняття рішення за скаргою залишає на зберігання документи, що посвідчують особу заявника, та інші документи, а також інформує про це протягом трьох робочих днів орган внутрішніх справ за місцем проживання особи.

У разі невикористання особою права на оскарження протягом п'яти робочих днів з дня її письмового повідомлення про прийняття рішення про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, орган міграційної служби вилучає у такої особи довідку про звернення за захистом в Україні, інформуючи про це орган внутрішніх справ за місцем проживання особи протягом трьох робочих днів, та повертає особі документи, що посвідчують особу заявника, та інші документи, що перебувають на зберіганні в органі міграційної служби.

Розгляд заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, здійснюється міжрегіональними підрозділами з питань біженців територіальних органів ДМС протягом двох місяців з дня прийняття рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання

біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту. Строк розгляду може бути продовжено керівником органу міграційної служби за вмотивованим поданням працівника, який розглядає заяву, але не більш як до трьох місяців.

Працівником органу міграційної служби проводяться співбесіди із заявником або його законним представником, які мають на меті виявити додаткову інформацію, необхідну для оцінки справжності фактів, повідомлених заявником або його законним представником.

Після вивчення документів, перевірки фактів, повідомлених особою, яка подала заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, орган міграційної служби готує письмовий висновок щодо визнання або відмови у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

Особова справа заявника разом з письмовим висновком органу міграційної служби, який розглядав заяву, надсилається до спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань міграції для прийняття остаточного рішення за заявою.

За результатами всебічного вивчення і оцінки всіх документів та матеріалів, що можуть бути доказом наявності умов для визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань міграції приймає рішення про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, чи про відмову у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

Іноземець або особа без громадянства визнаються біженцем в Україні або особою, яка потребує додаткового захисту, та вважаються такими, які постійно проживають в Україні з моменту прийняття рішення про визнання їх біженцями або які безстроково на законних підставах перебувають на території України.

Рішення спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань міграції надсилається протягом трьох робочих днів з дня його прийняття разом з особовою справою заявника органу міграційної служби, який розглядав заяву.

Орган міграційної служби протягом п'ятнадцяти робочих днів з дня отримання рішення про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, видає кожній особі, яка досягла шістнадцятирічного віку, посвідчення біженця чи посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту. Посвідчення біженця чи посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, є підставою для реєстрації в органі міграційної служби за місцем проживання біженця або особи, яка потребує додаткового захисту.

Посвідчення біженця чи посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, видається строком на п'ять років.

Особа, яку визнано біженцем, та особа, яка потребує додаткового захисту, які досягли шістнадцятирічного віку, мають право отримати

проїзний документ для виїзду за кордон у порядку, встановленому законодавством України.

Особи, яких визнано біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, користуються тими самими правами і свободами, а також мають такі самі обов'язки, як і громадяни України, крім випадків, установлених Конституцією та законами України, а також міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Список використаних джерел:

1. Набуття статусу біженця або додаткового захисту. URL: <https://dmsu.gov.ua/poslugi/nabuttya-statusu-bizhenczya-abo-dodatkovogo-zaxistu.html>
2. Складнощі починаються на кордоні. URL: <https://ua.112.ua/statji/ukyrhystani-bula-vidomoiu-zhurnalistkoiu-a-v-ukraini-stala-bomzhem-yak-bizhentsi-shukaiut-prytulok-v-nashii-kraini-508558.html>